

Ved Lovforslagets Fremsættelse udtalte *Finansministeren*, at de hidtil trufne pengepolitiske Foranstaltninger havde vist sig at virke efter deres Hensigt, men at det allerede fra først af var klart, at disse Foranstaltninger eventuelt senere burde suppleres paa forskellig Maade. Særlig havde man haft Opmærksomheden henvendt paa, at de hidtil udstedte Statspapirer var meget kortfristede, saa at der kunde ventes at opstaa et naturligt Behov for Statspapirer med en noget længere Løbetid. Samtidig maatte det paaregnes, at Statshusholdningen i den kommende Tid vilde faa Brug for betydelige Finansieringsmidler til Dækning af Anlægsudgifter. Og Synspunktet maatte her være, at det var fornuftigt at tilvejebringe disse Midler paa et Tidspunkt, da de kunde opnaas paa Vilkaar, der var gunstige for Staten.

Under Sagens Behandling i *Folketinget* anbefalede Ordførerne for de fire store Partier Lovforslaget, om end ikke uden Forbehold. *Jensen-Broby* (V.) frygtede saaledes, at Optagelsen af de nye Laan kunde komme til at hindre Erhvervslivet i at faa billigere Penge at arbejde med, og *Korsgaard* (K. F.) pegede paa, at Laanene vilde paaføre Staten en betydelig Rentebyrde, idet Pengene praktisk talt ingen Rente vilde afkaste i den Tid, der gik, før man fik Anvendelse for dem; han mente dog, det kunde være forstandigt at ofre noget for at faa disse Penge bundet. *Bertel Dahlggaard* (R. V.) betragtede Vilkaarene for det 30-aarige Laan som en Understregning af, at Renteniveauet for lange Laan nu her i Landet laa omkring 4 pCt. Det vilde efter hans Opfattelse være ønskeligt ud fra alle Synspunkter, at denne Rentefod blev opretholdt i den kommende Tid, saa vidt muligt ogsaa efter Krigen. Han mente tillige, at man burde tage Konsekvenserne heraf med Hensyn til den Obligationsmasse, der forrentes med over 4 pCt., og saa til Gængæld give et Tilsagn om, at det er Hensigten at holde fast ved en Rentefod af 4 pCt. *Oluf Pedersen* (D. R.) kunde ikke medvirke til Gennemførelse af Lovforslaget, idet han mente, at Statslaanene i Stedet for at binde Købekraft vilde skabe en kunstig Købekraft. *Hartel* (B.) var ligeledes ude af Stand til at støtte Lovforslaget, bl. a. ud fra den Betragtning, at den herskende Pengerigelighed fortrinsvis burde benyttes til Gennemførelse af en almindelig Sænkning af Renteniveauet. I sin Svartale gjorde *Finansministeren* angaaende Konverteringspørgsmaalet gældende, at Lovforslagets Gennemførelse efter hans Opfattelse ikke vilde udelukke en Fortsættelse af en rimelig, fornuftig og begrænset Konverteringspolitik. — Lovforslaget vedtoges med 91 Stemmer mod 1, idet 3 Medlemmer hverken stemte for eller imod.

I *Landstinget* var Vedtagelsen enstemmig. *Stein* (K. F.)